

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Impedimentum ligaminis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

109. Ordinatus ante rationis usum non tenetur voto ca-
stitatis, nisi ordines susceptos postea ratificaverit. *ibid. n. 14.*

110. Initiatus ordine sacro, incurrit excommunicationem
& irregularitatem, si matrimonium contrahat. *ibid. n. 17.*

111. Vir conjugatus potest licite sacros ordines suscipere,
si possit facere divortium quoad thorum & habitationem,
etsi suscipiat cum libero & legitimo uxoris consensu: qui ve-
ro suscepit sacros ordines absque legitimo uxoris consensu,
potest reddere debitum petenti mulieri, sed non petere.
Imo potest vir conjugatus ad Episcopatum promoveri, si
uxor consentiat, & ipsa religionem ingrediatur, & in ea
professionem emittat, si juvenis sit. *ibid. n. 18. 19 & 21.*

112. Uxor quæ voto castitatis emisso, licentiam conjugii
dedit suscipiendi sacros ordines, &c. non potest mortuo con-
juge novum inire matrimonium, quia detinetur vinculo ca-
stitatis. *ibid. n. 22.*

Impedimentum ligaminis.

113. Polygamia dicitur, quando simul plures habentur
uxores: bigamia vero, quando successivè, id est, quando
mortua prima ducitur secunda. *ibid. p. 10. n. 1.*

114. Ligamen est vinculum prioris matrimonii, quo duran-
te posterius matrimonium est invalidum. *ibid. n. 2.*

115. Ligamen dirimit matrimonium posterius, non so-
lum jure Ecclesiastico, sed etiam jure naturali & divino.
Quare Summus Pontifex nequit dispensare in pluralitate
uxorum aut virorum simul, cum non dispenset in jure natu-
rae, vel divino; dispensavit tamen Deus in lege veteri. Simi-
liter primum matrimonium dirimitur per secundum con-
summatum. Item infideles nequeunt valide contrahere ma-
trimonium cum pluribus simul, & si infidelis convertatur
ad fidem postquam plures duxit uxores, debet permanere
cum prima, si ipsa voluerit cum eo permanere absque Salva-
toris injuria. *ibid. num. 3 & seq.*

116. Certitudo moralis de morte conjugis requiritur ut
superstes possit cum alio matrimonium inire, nec sufficit ab-
fuisse per multos annos, aut talem esse famam, nisi forte tanta
sint indicia, ut nullus sit amplius dubitandi locus de ejus
morte. ut si ingressus est prælium, nec postea amplius compa-
ruit, & fama est periisse: neque sufficienter probatur mors
conjugis

conjugis per unum testem, nisi urgeant aliæ conjecturæ. *ibid.*

num. 12. & seq.

117. Uxor quæ celebravit matrimonium cum secundo, credens priorem virum esse mortuum, tenetur recedere à secundo, si cognoscat priorem virum superstitem esse. *ib. n. 17.*

118. Validum est matrimonium contractum ab eo qui credebatur superstitem esse priorem conjugem, sed reverà mortua erat, si habuit intentionem contrahendi quantum poterat. *ibid. num. 18.*

Impedimentum publicæ honestatis.

119. Impedimentum publicæ honestatis ita appellatur, eò quod æquum sit propter publicam honestatem & decensiam, ut matrimonium impediatur inter aliquas personas, quæ factæ sunt sibi propinquæ ob sponsalia, vel ob matrimonium. *ibid. punct. 11. num. 1.*

120. Ex sponsalibus validis & certis oritur jure Ecclesiastico impedimentum publicæ honestatis, dirimens matrimonium cum consanguineis alterius sponsi in primo gradu. Oritur etiam ex matrimonio rato, extenditurque usque ad quartum gradum. *ibid. num. 2. Hinc*

121. Infertur primò impedimentum publicæ honestatis non induci, quando aliquis fictè consensit, aut sponsalia invalida sunt. Secundò, publicam honestatem non extendi ad infideles; nec cessare per dissolutionem sponsaliorum mutuo consensu factam; cum impedimenta dependeant ab Ecclesia. *ibid. num. 3. 6. & 7.*

122. Concurrit aliquando publica honestas cum impedimento affinitatis; ex gr. qui celebravit sponsalia cum Berta, & postea copulam habet cum sorore Bertæ, neutram potest ducere. *ibid. num. 8.*

123. Ex matrimonio rato invalido confurgit impedimentum publicæ honestatis, modo non sit invalidum defectu debiti consensus, ut est matrimonium amentium & puerorù, & matrimonium contractum per metum gravem, vel per errorem personæ, aut cum persona incerta & indeterminata, aut sub conditione de futuro, antequam adimpleatur conditio: aut inter impuberes, nisi malitia suppleat aratem; secus dicendum de matrimonio contracto sine Parocho & testibus; non enim videtur deesse consensus. *ibid. n. 11. & seq.* Ob eandem rationem.